

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Chiang Mai University

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก.

แบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์ที่ใช้ในการวิจัย

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Chiang Mai University

แบบสอบถาม

ความคิดเห็นเกี่ยวกับนโยบายการกระจายอำนาจการกำหนดค่าจ้างขั้นต่ำตาม
พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ.2541

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงความคิดเห็นและวิเคราะห์ถึงความรู้ความเข้าใจของผู้ที่เกี่ยวข้อง คือ ฝ่ายเจ้าหน้าที่ของรัฐ ฝ่ายนายจ้าง (ผู้ประกอบการ) และฝ่ายลูกจ้าง ที่มีต่อระบบการกำหนดค่าจ้างขั้นต่ำ ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ.2541 รวมทั้งศึกษาศักยภาพ ความร่วมมือของคณะกรรมการอัตราค่าจ้างขั้นต่ำจังหวัดในการกำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำของจังหวัดบุรีรัมย์

ข้อมูลที่ได้รับจากท่านจะไม่นำไปเปิดเผยเป็นการเฉพาะรายโดยเด็ดขาด และไม่เกี่ยวกับการดำเนินการทางกฎหมายแต่อย่างใด เนื่องจากแบบสอบถามนี้เป็นเพียงแบบสอบถามซึ่งนำไปใช้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ ของนักศึกษาปริญญาโทเท่านั้น จึงขอความกรุณาตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริง

ผู้วิจัยขอขอบคุณทุกท่านที่ให้ความร่วมมือมา ณ โอกาสนี้

แบบสอบถาม		□ □ □ 1 2 3
ความคิดเห็นเกี่ยวกับนโยบายการกระจายอำนาจ การกำหนดค่าจ้างขั้นต่ำตามพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ.2541		
ส่วนที่ 1 แบบสำรวจข้อมูลส่วนบุคคล คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย / ในช่อง () ที่ตรงกับข้อมูลของท่าน หรือเติมคำลงในช่องว่างที่เว้นไว้		
1. สถานะการทำงาน () นายจ้างหรือผู้ประกอบการเอกชน	□	4
() เจ้าหน้าที่ของรัฐ		
() ลูกจ้างในภาคเอกชน		
2. เพศ () ชาย	□	5
() หญิง		
3. อายุ.....ปี	□ □	6 7
4. ระดับการศึกษาสูงสุดที่สำเร็จการศึกษา	□	8
() ประถมศึกษา		
() มัธยมศึกษา		
() ปริญญาตรี		
() อื่นๆ.....(โปรดระบุ)		
5. สถานภาพการสมรส () โสด	□	9
() สมรส		
() หย่าร้าง/ม่าย		
6. รายได้.....บาท	□	10
() รายวัน		
() รายเดือน		
() อื่นๆ.....(โปรดระบุ)		
7. ท่านได้เป็นสมาชิกขององค์กรนายจ้าง หรือองค์กรลูกจ้าง (สหภาพแรงงาน) แห่งใดหรือไม่	□	11
() ไม่ได้เป็นสมาชิก		
() เป็นสมาชิก ของ.....(องค์กรใดโปรดระบุ)		
8. ขณะนี้ท่านได้รับค่าจ้างโดยเฉลี่ยวันละ.....บาท	□ □ □	121314

<p>ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับนโยบายการกำหนดค่าจ้างขั้นต่ำ</p> <p>ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ.2541</p> <p>ในฐานะที่ท่านเป็นผู้หนึ่งที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการกำหนดค่าจ้างขั้นต่ำที่จะนำมาใช้ บังคับกับสถานประกอบการ ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรกับนโยบายการกำหนดค่าจ้างขั้นต่ำ ของประเทศไทยในปัจจุบัน</p> <p>โปรดพิจารณาเลือกคำตอบที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุดเพียงคำตอบ เดียว</p>						
นโยบายการกำหนดค่าจ้างขั้นต่ำ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ค่อนข้าง เห็นด้วย	ไม่ค่อย เห็นด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	
1. การกำหนดให้มีคณะกรรมการค่าจ้าง ที่ประกอบด้วยตัวแทนรัฐบาล นายจ้าง และลูกจ้างฝ่ายละ 5 คน						☐ 15
2. ให้ปลัดกระทรวงแรงงานและสวัสดิ การสังคมเป็นประธานคณะกรรมการ						☐ 16
3. ให้คณะกรรมการค่าจ้างมีหน้าที่ใน การกำหนดค่าจ้างขั้นต่ำพื้นฐาน						☐ 17
4. การกำหนดค่าจ้างให้พิจารณาตาม ความเหมาะสมต่อสภาพเศรษฐกิจและ สังคม						☐ 18
5. ให้คณะกรรมการค่าจ้างมีอำนาจตั้ง คณะอนุกรรมการค่าจ้างขั้นต่ำจังหวัด ได้						☐ 19
6. คณะอนุกรรมการค่าจ้างขั้นต่ำ ประกอบด้วยตัวแทนของฝ่ายรัฐ นาย จ้าง และลูกจ้าง						☐ 20
7. การกำหนดให้มีค่าจ้างขั้นต่ำและค่า จ้างขั้นต่ำพื้นฐาน						☐ 21
8. การกำหนดให้มีอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ เฉพาะกิจการประเภทใดประเภทหนึ่งได้						☐ 22
9. การให้มีการกำหนดอัตราค่าจ้างขั้น ต่ำเพื่อใช้ในท้องถิ่นใดท้องถิ่นหนึ่งได้						☐ 23

นโยบายการกำหนดค่าจ้างขั้นต่ำ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ค่อนข้าง เห็นด้วย	ไม่ค่อย เห็นด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	
10. การกำหนดค่าจ้างขั้นต่ำต้องคำนึงถึงดัชนีค่าครองชีพ อัตราเงินเฟ้อ มาตรฐานการครองชีพ ความสามารถของธุรกิจ ผลผลิตภาพแรงงาน ฯลฯ						☐ 24
11. อัตราค่าจ้างขั้นต่ำให้ใช้บังคับแก่นายจ้างและลูกจ้างทุกสัญชาติ ศาสนา และเพศ						☐ 25
12. การกำหนดให้มีคณะกรรมการค่าจ้างจังหวัดสามารถทำให้การกำหนดค่าจ้างขั้นต่ำเป็นไปอย่างถูกต้องเหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจและสังคมของท้องถิ่นได้						☐ 26
13. ทำให้นายจ้างมีความสามารถในการจ่ายค่าจ้างตามอัตราค่าจ้างขั้นต่ำจังหวัดได้ดีขึ้น						☐ 27

ส่วนที่ 3 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับนโยบายการกระจายอำนาจในการกำหนดค่าจ้างขั้นต่ำ							
ท่านมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับนโยบายการกำหนดค่าจ้างขั้นต่ำของประเทศไทยดังต่อไปนี้หรือไม่เพียงใด โปรดเลือกคำตอบที่ตรงกับความคิดของท่านเพียงคำตอบเดียว							
การกำหนดค่าจ้างขั้นต่ำของไทย	รู้และเข้าใจดีมาก	รู้และเข้าใจ	รู้แต่ไม่ค่อยเข้าใจ	รู้แต่ไม่เข้าใจ	ไม่รู้และไม่เข้าใจ		
1. องค์กรที่ทำหน้าที่ในการวินิจฉัยกำหนดค่าจ้างขั้นต่ำคือ คณะกรรมการค่าจ้าง						☐ 28	
2. คณะกรรมการค่าจ้างเป็นองค์กรไตรภาคี ประกอบด้วยตัวแทน 3 ฝ่าย คือ รัฐ นายจ้าง และลูกจ้าง						☐ 29	
3. คณะกรรมการค่าจ้างมีอำนาจหน้าที่ในการพิจารณาแต่งตั้งคณะกรรมการค่าจ้างขั้นต่ำจังหวัดได้						☐ 30	

การกำหนดค่าจ้างขั้นต่ำของไทย	รู้และเข้าใจดีมาก	รู้และเข้าใจ	รู้แต่ไม่ค่อยเข้าใจ	รู้แต่ไม่เข้าใจ	ไม่รู้และไม่เข้าใจ	
4. คณะอนุกรรมการอัตราค่าจ้างขั้นต่ำจังหวัด เป็นผู้ทำหน้าที่พิจารณาอัตราค่าจ้างขั้นต่ำในจังหวัดนั้นๆ และนำเสนอต่อคณะกรรมการค่าจ้างเพื่อพิจารณาวินิจฉัย						☐ 31
5. คณะอนุกรรมการอัตราค่าจ้างขั้นต่ำจังหวัดเป็นองค์กรไตรภาคี ประกอบด้วยผู้แทน 3 ฝ่าย คือ ฝ่ายรัฐ ฝ่ายนายจ้าง และฝ่ายลูกจ้าง						☐ 32
6. ผู้แทนฝ่ายรัฐบาลของจังหวัดประกอบด้วย 5 คน คือ ผู้ว่าราชการจังหวัด พาณิชย์จังหวัด อุตสาหกรรมจังหวัด แรงงานและสวัสดิการสังคมจังหวัด และสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัด						☐ 33
7. พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ.2541 กำหนดให้มีอัตราค่าจ้าง 2 ประเภท คือ ค่าจ้างขั้นต่ำพื้นฐาน และค่าจ้างขั้นต่ำ						☐ 34
8. ผู้แทนฝ่ายนายจ้างและผู้แทนฝ่ายลูกจ้างของจังหวัดประกอบด้วย ฝ่ายละ 5 คน โดยการสมัครจากนายจ้าง ลูกจ้าง หรือได้รับการเสนอชื่อเป็นผู้แทนจากองค์กรนายจ้าง องค์กรลูกจ้าง เพื่อเข้ารับการคัดเลือก โดยมีคณะกรรมการสรรหาผู้แทนฝ่ายนายจ้าง และผู้แทนฝ่ายลูกจ้างเป็นผู้ตรวจสอบคุณสมบัติและพิจารณาคัดเลือก						☐ 35
9. ค่าจ้างขั้นต่ำพื้นฐาน หมายถึง อัตราค่าจ้างขั้นต่ำสุดซึ่งกำหนดโดยคณะกรรมการค่าจ้างและนายจ้างจะจ่ายค่าจ้างต่ำกว่าอัตราค่าจ้างขั้นต่ำพื้นฐานไม่ได้						☐ 36

การกำหนดค่าจ้างขั้นต่ำของไทย	รู้และเข้าใจดีมาก	รู้และเข้าใจ	รู้แต่ไม่ค่อยเข้าใจ	รู้แต่ไม่เข้าใจ	ไม่รู้และไม่เข้าใจ	
10. หลักเกณฑ์ที่ใช้ในการพิจารณา กำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ คือ ดัชนีค่าครองชีพ อัตราเงินเฟ้อ ราคาของสินค้า มาตรฐานการครองชีพ ต้นทุนการผลิต ความสามารถของธุรกิจ ผลผลิตแรงงาน ผลิตภัณท์มวลรวมและสภาพทาง เศรษฐกิจและสังคม						☐ 37
11. อัตราค่าจ้างขั้นต่ำ คือ อัตราค่าจ้างขั้นต่ำที่จะกำหนดขึ้น ต้องมีอัตราไม่ต่ำกว่าอัตราค่าจ้างขั้นต่ำพื้นฐาน						☐ 38
12. คณะอนุกรรมการค่าจ้างขั้นต่ำ จังหวัดอาจกำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ ตามประเภทกิจการ หรืออุตสาหกรรม ประเภทใด ประเภทหนึ่งก็ได้						☐ 39
13. ถ้าจังหวัดใดไม่มีการกำหนดค่าจ้างขั้นต่ำให้ถือเอาอัตราค่าจ้างพื้นฐานเป็นเกณฑ์						☐ 40
14. อัตราค่าจ้างขั้นต่ำใช้บังคับกับนายจ้างและลูกจ้างทุกสัญชาติ ศาสนา และเพศ						☐ 41
15. อัตราค่าจ้างขั้นต่ำไม่ใช้บังคับแก่ลูกจ้างในภาครัฐ และรัฐวิสาหกิจ						☐ 42
16. ค่าจ้างขั้นต่ำเป็นค่าจ้างที่ให้ไว้เป็นหลักประกันแก่ลูกจ้างแรกเข้าทำงาน และไม่มีฝีมือให้สามารถดำรงชีพอยู่ได้						☐ 43

<p>ส่วนที่ 4 ศักยภาพและความร่วมมือของคณะกรรมการค่าจ้าง</p> <p>คำชี้แจง โปรดอ่านข้อความแต่ละข้อ และพิจารณาว่าท่านมีความคิดเห็นอย่างไร แล้วกาเครื่องหมาย / ลงในช่องว่าง ที่ตรงกับความรู้สึกของท่านมากที่สุด เพียงคำตอบเดียว</p>						
ข้อคำถาม	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ค่อนข้าง เห็นด้วย	ไม่ค่อย เห็นด้วย	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง
1. คณะอนุกรรมการค่าจ้างจังหวัดบุรีรัมย์ ไม่มีบทบาทเพียงพอในการกำหนดค่าจ้างขั้นต่ำ						☐ 44
2. คณะอนุกรรมการค่าจ้างจังหวัดบุรีรัมย์ ยังไม่สามารถทำหน้าที่ในการศึกษาหาข้อมูลที่เป็นจริงในจังหวัดได้						☐ 45
3. คณะอนุกรรมการค่าจ้างจังหวัดบุรีรัมย์ ไม่ได้รับความร่วมมือจากฝ่ายนายจ้างเท่าที่ควรต่อการให้ข้อมูลที่เป็นจริง เพื่อนำมาใช้ประกอบการพิจารณา ค่าจ้างขั้นต่ำ						☐ 46
4. คณะอนุกรรมการอัตราค่าจ้างขั้นต่ำจังหวัดไม่มีบทบาทในการกำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำของจังหวัดบุรีรัมย์ เนื่องจากคณะอนุกรรมการใช้ข้อมูลจากคณะกรรมการค่าจ้าง ไม่ได้ใช้ข้อมูลของจังหวัดบุรีรัมย์แต่อย่างใด						☐ 47
5. คณะอนุกรรมการอัตราค่าจ้างขั้นต่ำจังหวัดสามารถควบคุม ดูแล และบังคับใช้อัตราค่าจ้างขั้นต่ำตามกฎหมายได้						☐ 48
6. อัตราค่าจ้างขั้นต่ำของจังหวัดบุรีรัมย์อัตรา วันละ 133 บาท สามารถทำให้ลูกจ้างที่แรกเข้าทำงานและไม่มีฝีมือสามารถดำรงชีพอยู่ได้						☐ 49

แบบสัมภาษณ์

1. การได้รับการแต่งตั้งเป็นคณะกรรมการอัตราค่าจ้างขั้นต่ำของจังหวัดบุรีรัมย์ ท่านได้รับการแต่งตั้งโดยวิธีใด และมีวิธีการอย่างไร
2. ปัจจุบันคณะกรรมการอัตราค่าจ้างขั้นต่ำจังหวัด สามารถปฏิบัติการกิจตามที่กำหนดไว้ได้หรือไม่ เพียงใด
3. ในขณะที่ท่านดำรงตำแหน่งเป็นคณะกรรมการอัตราค่าจ้างขั้นต่ำจังหวัด ท่านได้ดำเนินการอะไรไปบ้าง
4. ในการพิจารณาอัตราค่าจ้างขั้นต่ำของจังหวัดบุรีรัมย์ ท่านได้นำหลักเกณฑ์หรือเครื่องมือใดมาพิจารณากำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำของจังหวัดบุรีรัมย์
5. ท่านเห็นด้วยกับนโยบายการกระจายอำนาจการกำหนดค่าจ้างขั้นต่ำ ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ.2541 หรือไม่ เพราะเหตุใด และคิดว่าศักยภาพของจังหวัดทั้งบุคลากร และข้อมูลจะสามารถนำนโยบายดังกล่าวไปปฏิบัติได้หรือไม่
6. ท่านคิดว่าคณะกรรมการอัตราค่าจ้างขั้นต่ำท่านอื่นๆ ได้ให้ความร่วมมือ ทั้งทางด้านการนำเสนอข้อมูล การแสดงความคิดเห็น การวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อใช้ในการดำเนินงานของคณะกรรมการอัตราค่าจ้างขั้นต่ำมากน้อยเพียงใด
7. ท่านคิดว่าเหตุใดการบังคับใช้อัตราค่าจ้างขั้นต่ำของจังหวัดบุรีรัมย์ ให้เป็นไปตามกฎหมายจึงกระทำได้ยาก และควรแก้ไขปัญหานี้อย่างไร
8. ท่านคิดว่าข้อมูลที่สามารถนำมาใช้ในการพิจารณากำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำของจังหวัดบุรีรัมย์มีเพียงพอหรือไม่ และควรใช้ข้อมูลใดบ้างมาใช้ในการพิจารณา
9. องค์ประชุมของคณะกรรมการอัตราค่าจ้างขั้นต่ำจังหวัด ต้องมีองค์ประชุมเท่าใด หากไม่ครบองค์ประชุมจะต้องดำเนินการอย่างไร
10. ในการออกเสียงลงคะแนนของคณะกรรมการอัตราค่าจ้างขั้นต่ำจังหวัด ทั้งเรื่องทั่วไปและเรื่องการกำหนดค่าจ้างขั้นต่ำ ต้องมีมติเท่าใด หากคะแนนเสียงเท่ากันจะต้องดำเนินการอย่างไรต่อไป

ภาคผนวก ข.

ประมวลข้อมูล เรื่อง การกำหนดค่าจ้างขั้นต่ำในประเทศไทย

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Chiang Mai University

ประมวลข้อมูล

เรื่อง การกำหนดค่าจ้างขั้นต่ำในประเทศไทย

จัดทำโดย

สำนักงานคณะกรรมการค่าจ้าง

สำนักงานปลัดกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม

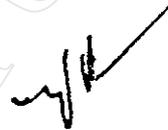
กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม

โดยได้รับการสนับสนุนจากองค์การแรงงานระหว่างประเทศ

บทนำ

หนังสือประมวลข้อมูลเรื่องการกำหนดค่าจ้างขั้นต่ำในประเทศไทยเป็นหนังสือที่รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับระบบการกำหนดค่าจ้างขั้นต่ำตามพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ.2541 โดยจัดทำในรูปแบบของคำถาม - คำตอบ เพื่อชี้แจงหรืออธิบายความหมายของศัพท์เฉพาะและความหมายของข้อความที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดค่าจ้างขั้นต่ำ เพื่อให้ผู้ที่สนใจใช้ประโยชน์ได้ตามสมควร

ในการจัดทำหนังสือเล่มนี้ กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมได้รับความอนุเคราะห์จาก MR.L.R.HERON ผู้เชี่ยวชาญอาวุโส ประจำองค์การแรงงานระหว่างประเทศ (ILO) ในการรวบรวมข้อมูล และการระดมความเห็นจากการประชุมเชิงปฏิบัติการโครงการนโยบายค่าจ้างขั้นต่ำ สำหรับวิทยากรโครงการ ณ จังหวัดชลบุรี เมื่อเดือน ตุลาคม 2540 นอกจากนี้ ILO ได้ให้การสนับสนุนค่าใช้จ่ายในการจัดพิมพ์หนังสือเล่มนี้ กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมจึงขอขอบคุณ องค์การแรงงานระหว่างประเทศ และ MR.L.R.HERON ผู้เชี่ยวชาญอาวุโส มา ณ โอกาสนี้

(นายรังสฤษฎ์ จันทรรัตน์)

รองปลัดกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม

ประธานกรรมการค่าจ้างกลาง

วิวัฒนาการของการกำหนดค่าจ้างขั้นต่ำในประเทศไทย

ความนำ

กฎหมายเรื่องการกำหนดค่าจ้างขั้นต่ำในประเทศไทย เริ่มถือกำเนิดในปี พ.ศ.2499 ซึ่งเป็นปีที่อนุญาตให้มีการก่อตั้งสหภาพแรงงานและมีการเจรจาต่อรอง

ต่อมาประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 103 ลงวันที่ 16 มีนาคม พ.ศ.2515 ได้ให้อำนาจกระทรวงมหาดไทย ออกประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง การกำหนดค่าจ้างขั้นต่ำ การจ่ายค่าจ้าง ค่าล่วงเวลา ค่าทำงานในวันหยุด ค่าจ้าง วันลา และกำหนดให้มีคณะกรรมการกำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำขึ้น คณะกรรมการค่าจ้างได้รับการแต่งตั้งและมีการกำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำให้มีผลบังคับใช้ครั้งแรกเมื่อวันที่ 14 กุมภาพันธ์ 2516 โดยเริ่มกำหนดใน 4 จังหวัด คือ กรุงเทพมหานคร สมุทรปราการ นนทบุรี และปทุมธานี ซึ่งกรมแรงงาน (ในขณะนั้น) ประมาณว่าลูกจ้าง 100,000 คน ได้รับประโยชน์จากการกำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ

ตั้งแต่ปี 2516 เป็นต้นมา รัฐบาลได้เพิ่มความสนใจในปัญหาแรงงาน การจ้างงาน และค่าจ้าง โดยในปี พ.ศ.2517 กำหนดนโยบายแรงงานในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติว่าจะสร้างงานให้แก่กำลังแรงงาน ปรับปรุงความสัมพันธ์ระหว่างนายจ้างกับลูกจ้างในปี พ.ศ.2518 กำหนดกฎหมายเกี่ยวกับแรงงานสัมพันธ์ และกำหนดเป็นนโยบายว่ารัฐบาลจะให้ความคุ้มครองให้ลูกจ้างได้รับความเป็นธรรมและค่าจ้างที่ดีขึ้น

ดังนั้นกฎหมายที่เกี่ยวกับค่าจ้างขั้นต่ำจึงเป็นกฎหมายสำคัญฉบับหนึ่งซึ่งให้สิทธิแก่ผู้แทนนายจ้าง ผู้แทนลูกจ้าง ให้มาร่วมพิจารณาเสนอความเห็นโดยมีผู้แทนภาครัฐคอยให้ความสนับสนุน และเป็นกรรมการไตรภาคีที่มีความสำคัญยิ่ง ทั้งต่อการคุ้มครองแรงงานและการแรงงานสัมพันธ์

เมื่อพิจารณากระบวนการนโยบายของประเทศ นโยบายค่าจ้างหรือนโยบายค่าจ้างขั้นต่ำ เป็นนโยบายเพียงประการเดียวในนโยบายและมาตรการของรัฐที่มีขึ้นเพื่อกำหนดมาตรฐานการครองชีพให้แรงงานที่มีรายได้น้อย และให้ความเป็นธรรมแก่นายจ้างทั่วราชอาณาจักรและถือเป็นนโยบายค่าจ้างเพียงนโยบายเดียวของภาคเอกชน ซึ่งเป็นทั้งนโยบายของรัฐและเป็นกฎหมายที่ให้ความคุ้มครองนายจ้างและลูกจ้าง

ประวัติความเป็นมา

ประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ 103 ลงวันที่ 16 มีนาคม พ.ศ.2515 ข้อ 2 ให้อำนาจกระทรวงมหาดไทยกำหนดการคุ้มครองแรงงานและให้มีคณะกรรมการขึ้น เพื่อพิจารณากำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ

กระทรวงมหาดไทยจึงได้อาศัยอำนาจดังกล่าวออกประกาศ เรื่องการกำหนดค่าจ้างขั้นต่ำตั้งแต่วันที่ 16 เมษายน พ.ศ.2515 แต่งตั้งคณะกรรมการค่าจ้างซึ่งเป็นองค์กรไตรภาคีประกอบด้วย ประธานและกรรมการอื่น รวมกันไม่น้อยกว่า 9 คน และไม่เกิน 15 คน ในจำนวนนี้ต้องแต่งตั้งผู้แทนจากฝ่ายนายจ้าง และฝ่าย ลูกจ้างอย่างน้อยฝ่ายละ 3 คน คณะกรรมการค่าจ้างมีหน้าที่พิจารณาเสนอความเห็นเพื่อรัฐบาลกำหนด เป็นนโยบายค่าจ้างของประเทศ และมีอำนาจหน้าที่กำหนดค่าจ้างขั้นต่ำซึ่งลูกจ้างคนเดียวควรจะได้รับ และสามารถดำรงชีพอยู่ได้

คณะกรรมการค่าจ้างจะอยู่ในตำแหน่งคราวละ 2 ปี และเมื่อพ้นจากตำแหน่งแล้ว อาจได้รับ แต่งตั้งใหม่อีกได้ นอกจากพ้นจากตำแหน่งตามวาระแล้ว อาจพ้นจากตำแหน่งเมื่อตาย ลาออกเป็น บุคคลล้มละลาย เป็นคนไร้ความสามารถ และได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก ในกรณีมี กรรมการพ้นจากตำแหน่งก่อนหมดวาระ รัฐมนตรีจะแต่งตั้งกรรมการแทนตำแหน่งที่ว่างก็ได้ โดย ให้ผู้ได้รับการแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งตามวาระของกรรมการซึ่งตนแทน ทั้งนี้ให้มีสำนักงานคณะกรรมการ ค่าจ้างขึ้นในกองวิชาการและวางแผน กรมแรงงานปฏิบัติหน้าที่เลขานุการของคณะกรรมการ

การแต่งตั้งคณะกรรมการค่าจ้าง และการกำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำจนถึงปัจจุบันมีประกาศ กระทรวงฯ ที่เกี่ยวข้อง 28 ฉบับ ประกอบด้วยประกาศกระทรวงมหาดไทย 22 ฉบับ ประกาศกระทรวง แรงงานและสวัสดิการสังคม 6 ฉบับ ทั้งนี้ ประกาศกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม ฉบับที่ 6 ซึ่งเป็นฉบับล่าสุด มีผลบังคับใช้นับแต่วันที่ 1 มกราคม 2541 กำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำใน 3 กลุ่มท้องที่ จังหวัด ดังต่อไปนี้

อัตราวันละ 162 บาท	ในท้องที่กรุงเทพมหานคร, จังหวัดนครปฐม, นนทบุรี, ปทุมธานี, สมุทรสาคร, สมุทรปราการ และภูเก็ต
อัตราวันละ 140 บาท	ในท้องที่จังหวัดชลบุรี, เชียงใหม่, นครราชสีมา, พังงา, ระนอง และสระบุรี
อัตราวันละ 130 บาท	ในท้องที่จังหวัดที่เหลือ 63 จังหวัด

หลังจากที่ประเทศไทยได้มีการเปลี่ยนแปลงระบบการแลกเปลี่ยนเงินตรา เมื่อวันที่ 2 กรกฎาคม 2540 ทำให้ค่าเงินบาทลดลง ซึ่งส่งผลให้ธุรกิจเอกชนประสบปัญหาและเป็นเหตุให้มีการเลิกจ้างลูกจ้าง พนักงานในสถานประกอบการหลายแห่ง กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมจึงได้นำเสนอมาตรการ แก้ไขปัญหาการเลิกจ้าง โดยได้ทำหน้าที่เป็นหน่วยงานกลางประสานประโยชน์ระหว่างนายจ้างกับลูกจ้าง เพื่อบรรเทาภาระ ความเดือดร้อน และเพื่อให้เกิดสันติสุขในวงการแรงงาน จากมาตรการต่าง ๆ ได้ก่อให้เกิดข้อคิดเห็นเกี่ยวกับการกำหนดค่าจ้างขั้นต่ำว่าไม่เหมาะสมกับสถานการณ์ทางเศรษฐกิจและสังคม ในขณะนั้นเนื่องจากไม่สะท้อนให้เห็นสภาพเศรษฐกิจและการครองชีพของประชาชนในจังหวัด เป็นอุปสรรค

ต่อการจ้างงานและการกระจายการลงทุนไปสู่ภูมิภาคโดยเฉพาะอย่างยิ่งในสภาวะที่ประเทศไทยเผชิญกับวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจ

กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม จึงได้แต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาปรับปรุงกฎหมายเกี่ยวกับการแต่งตั้งคณะกรรมการค่าจ้างเพื่อศึกษาข้อกฎหมาย ระเบียบ และความเป็นไปได้ในการปรับปรุงระบบการกำหนดค่าจ้างขั้นต่ำ ซึ่งประกอบด้วยบุคคลดังต่อไปนี้

1. รองปลัดกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม
(นายประสงค์ รัตนันท์)	ประธานคณะกรรมการ
2. นางสาววิจิตรา พรหมพันธุ์	คณะกรรมการ
3. นายณรงค์ พยุงพงศ์	คณะกรรมการ
4. นายฐาปบุตร ชมเสวี	คณะกรรมการ
5. นายจิรธร ปุญญฤทธิ์	คณะกรรมการ
6. นายปิ่น วรรณพินิจ	คณะกรรมการ
7. นายเหม บุญพรหมอ่อน	คณะกรรมการ
8. นายสฤทธิเดช ขำปัญญา	คณะกรรมการ
9. นางวรรณพร ชูอำนาจ	คณะกรรมการ และ เลขานุการ
10. นางสาวศุภิษา นากชื่น	คณะกรรมการ และ ผู้ช่วยเลขานุการ

ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

1. ปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวกับการแต่งตั้งคณะกรรมการค่าจ้างตลอดจนขอบเขตอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบของคณะกรรมการค่าจ้าง
2. เสนอความเห็นเกี่ยวกับการแต่งตั้งคณะกรรมการค่าจ้างประจำจังหวัด
3. ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ได้รับมอบหมาย

คณะกรรมการฯ ได้เสนอแนวความคิดเห็นต่อการปรับปรุงระบบการกำหนดค่าจ้างขั้นต่ำ โดยการปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้องเพื่อกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมพิจารณาโดยมีสาระสำคัญดังนี้

(1) ปรับปรุงองค์ประกอบของคณะกรรมการค่าจ้างให้มี

(1.1) คณะกรรมการค่าจ้างกลางมีหน้าที่กำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำพื้นฐานของประเทศและอัตราค่าจ้างขั้นต่ำของกรุงเทพมหานครและจังหวัดอื่นตามที่รัฐมนตรีมอบหมาย

(1.2) คณะกรรมการค่าจ้างจังหวัดมีหน้าที่พิจารณาเสนออัตราค่าจ้างขั้นต่ำในจังหวัด โดยจะต้องกำหนดไม่ต่ำกว่าอัตราค่าจ้างขั้นต่ำพื้นฐานซึ่งคณะกรรมการค่าจ้างจังหวัดจะเสนอให้คณะกรรมการค่าจ้างกลางพิจารณาก่อนนำเสนอรัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมลงนามและประกาศในราชกิจจานุเบกษาเพื่อใช้บังคับต่อไป

(2) การพิจารณาวินิจฉัยกำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำยังคงเป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการค่าจ้างกลาง ซึ่งจะพิจารณากำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำพื้นฐานและอัตราค่าจ้างขั้นต่ำของกรุงเทพฯ และพิจารณากลับกรอกรกำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำของจังหวัด ซึ่งเสนอโดยคณะกรรมการค่าจ้างจังหวัด

(3) การแต่งตั้งคณะกรรมการค่าจ้างกลาง และคณะกรรมการค่าจ้างจังหวัด ตลอดจนการลงนามและประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นอำนาจหน้าที่ของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม

กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมได้นำเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณา ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้ให้ความเห็นชอบเมื่อวันที่ 14 ตุลาคม 2540 ให้กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมดำเนินการต่อไปได้โดยให้นำความเห็นของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง (กระทรวงมหาดไทยและสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ) ไปประกอบการพิจารณาดำเนินการ สำหรับงบประมาณดำเนินการให้ทำความตกลงกับสำนักงานประมาณต่อไป กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมได้นำเสนอร่างกฎหมายใหม่ ตามที่คณะทำงานฯ ได้เสนอผ่านให้คณะกรรมการพิจารณาร่างกฎหมายของกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมแก้ไขปรับปรุงแล้วเพื่อให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม (นายมนตรี ด่านไพบูลย์) ลงนามในประกาศกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม เรื่องการกำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ เมื่อวันที่ 6 พฤศจิกายน 2540 และได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม 114 ตอนพิเศษ 106 ง วันที่ 13 พฤศจิกายน 2540

กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมจึงนำข้อเสนอ และแนวทางการปรับปรุงกฎหมาย ให้คณะกรรมการค่าจ้างทราบ และพิจารณา 2 ครั้ง คือ เมื่อวันที่ 18 กันยายน 2540 และวันที่ 7 พฤศจิกายน 2540 คณะกรรมการค่าจ้างได้ให้ความเห็นชอบต่อการดำเนินงานของกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม และให้ความสนับสนุนต่อประกาศกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมฉบับดังกล่าว ดังนั้นเพื่อให้การเปลี่ยนแปลงดังกล่าวมีความต่อเนื่อง และสอดคล้องกับแนวทางการปฏิบัติงานของคณะกรรมการค่าจ้างที่เป็นอยู่ กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมจึงได้นำเนื้อหาสาระของประกาศกระทรวงฯ ไปใส่ไว้ในร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน หมวด 6 คณะกรรมการค่าจ้างเพื่อให้มีเนื้อหาสาระสอดคล้องกัน

ต่อมาสภาผู้แทนราษฎรได้ให้ความเห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541 ซึ่งมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 19 สิงหาคม 2541 เป็นต้นไป และเป็นเหตุให้ยกเลิกประกาศกระทรวงแรงงานฯ ที่เกี่ยวข้องกับคณะกรรมการค่าจ้างแต่ยังคงให้คณะกรรมการและคณะอนุกรรมการ ซึ่งได้รับการแต่งตั้งก่อนที่พระราชบัญญัติฯ ใช้บังคับให้อยู่ในวาระการดำรงตำแหน่งจนกว่าจะครบวาระ ในพระราชบัญญัติฯ ดังกล่าว มีเนื้อหาสาระคล้ายคลึงกับประกาศกระทรวงแรงงานฯ แตกต่างเฉพาะองค์ประกอบของคณะกรรมการค่าจ้าง กล่าวคือ ให้มีคณะกรรมการค่าจ้างจำนวน 15 คน แต่งตั้งโดยคณะรัฐมนตรี และให้ปฏิบัติหน้าที่กำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำพื้นฐานและอัตราค่าจ้างขั้นต่ำทั้งนี้

ในการปฏิบัติหน้าที่คณะกรรมการค่าจ้างอาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการอัตราค่าจ้างขั้นต่ำจังหวัดเพื่อเสนอความเห็นเกี่ยวกับการกำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำของจังหวัดได้ ส่วนองค์ประชุมและวิธีดำเนินการประชุมให้เป็นหน้าที่ของคณะกรรมการค่าจ้างที่จะกำหนด

คณะกรรมการค่าจ้างชุดปัจจุบันหรือคณะกรรมการค่าจ้างกลางมีอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541 ดังนี้

1. เสนอความเห็นต่อคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับนโยบายค่าจ้าง
2. เสนอความเห็นต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อให้ข้อเสนอแนะภาคเอกชนเกี่ยวกับการกำหนดค่าจ้างและการปรับค่าจ้างประจำปี
3. กำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำพื้นฐาน
4. กำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำที่ลูกจ้างควรได้รับตามความเหมาะสมแก่สภาพเศรษฐกิจและสังคม
5. เสนอความเห็นต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพัฒนาระบบค่าจ้าง
6. ให้คำแนะนำด้านวิชาการและแนวทางการประสานประโยชน์แก่หน่วยงานต่างๆในภาคเอกชน
7. รายงานเสนอรัฐมนตรีอย่างน้อยปีละครั้งเกี่ยวกับภาวะค่าจ้างและแนวโน้มของค่าจ้างตลอดจนมาตรการที่ควรจะได้ดำเนินการ
8. ปฏิบัติการอื่นใดตามที่พระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นบัญญัติ ให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการค่าจ้าง หรือตามที่คณะรัฐมนตรี หรือรัฐมนตรีมอบหมาย

สำหรับการปฏิบัติงานของคณะอนุกรรมการอัตราค่าจ้างขั้นต่ำจังหวัดนั้น คณะกรรมการค่าจ้างกลางได้ออกระเบียบ 2 ฉบับ ได้แก่

- (1) ระเบียบคณะกรรมการค่าจ้างกลางว่าด้วยหลักเกณฑ์วิธีการเพื่อให้ได้มาซึ่งผู้แทนฝ่ายนายจ้าง และผู้แทนฝ่ายลูกจ้างในคณะอนุกรรมการอัตราค่าจ้างขั้นต่ำจังหวัด พ.ศ. 2541
- (2) ระเบียบคณะกรรมการค่าจ้างกลางว่าด้วยองค์ประชุมและวิธีดำเนินงานของคณะอนุกรรมการอัตราค่าจ้างขั้นต่ำจังหวัด พ.ศ. 2542

ภาคผนวก ค.
โครงการนโยบายค่าจ้างขั้นต่ำ
(การกระจายอำนาจการกำหนดค่าจ้างขั้นต่ำ)

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Chiang Mai University

โครงการนโยบายค่าจ้างขั้นต่ำ (การกระจายอำนาจการกำหนดค่าจ้างขั้นต่ำ)

ชื่อโครงการ

นโยบายค่าจ้างขั้นต่ำ (การกระจายอำนาจการกำหนดค่าจ้างขั้นต่ำ)

หน่วยงานเจ้าของโครงการ

สำนักงานปลัดกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม

สำนักงานคณะกรรมการค่าจ้าง

หน่วยงานให้ความช่วยเหลือ

องค์การแรงงานระหว่างประเทศ (ILO)

หลักการและเหตุผล

กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมได้รับข้อเสนอแนะจากหน่วยงานและองค์กรที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนความเห็นจากจังหวัดต่าง ๆ หลายจังหวัดว่า การกำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำที่เป็นอยู่ไม่สะท้อน สภาพเศรษฐกิจและสังคมของท้องถิ่น จึงควรปรับปรุงให้จังหวัดได้มีส่วนร่วมในการกำหนดค่าจ้างขั้นต่ำ ของจังหวัด กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมจึงมอบหมายให้คณะทำงานปรับปรุงกฎหมายที่ เกี่ยวข้องกับการกำหนดค่าจ้างขั้นต่ำพิจารณา ซึ่งต่อมากระทรวงแรงงานฯ ได้นำความเห็นเกี่ยวกับการ ปรับปรุงกฎหมายเสนอต่อคณะรัฐมนตรี และได้รับความเห็นชอบ เมื่อวันที่ 14 ตุลาคม 2540 กระทรวงแรงงานฯ จึงอาศัยอำนาจตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 103 ลงวันที่ 16 มีนาคม พ.ศ.2515 ออกประกาศกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม เรื่อง การกำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ ลงวันที่ 6 พฤศจิกายน พ.ศ.2540 มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 14 พฤศจิกายน 2540 เป็นต้นไป ประกาศ กระทรวงฯ ฉบับดังกล่าวเปลี่ยนแปลงโครงสร้างองค์กรไตรภาคี โดยให้มีคณะกรรมการค่าจ้างกลาง ประกอบด้วย บุคคล 21 คน มีอำนาจหน้าที่กำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำพื้นฐานของประเทศ และอัตราค่าจ้างขั้นต่ำของกรุงเทพฯ และจังหวัดอื่นตามที่รัฐมนตรีมอบหมาย และให้มีคณะกรรมการค่าจ้างจังหวัด ประกอบด้วย บุคคล 15 คน มีหน้าที่เสนอความเห็นเกี่ยวกับอัตราค่าจ้างขั้นต่ำของจังหวัด โดยจะต้องไม่ ต่ำกว่าอัตราค่าจ้างขั้นต่ำพื้นฐานของประเทศ

ต่อมาสภาผู้แทนราษฎรได้ให้ความเห็นชอบกับพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ.2541 ซึ่ง มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 19 สิงหาคม 2541 เป็นต้นไป และเป็นเหตุให้ยกเลิกประกาศกระทรวงฯ ที่เกี่ยวข้องแต่ยังคงให้คณะกรรมการและคณะอนุกรรมการ ซึ่งได้รับการแต่งตั้งก่อนที่พระราชบัญญัติฯ ใช้บังคับให้อยู่ในวาระการดำรงตำแหน่งจนกว่าจะครบวาระ ในพระราชบัญญัติฯ ดังกล่าว มีเนื้อหาสาระ คล้ายคลึงกับประกาศกระทรวงฯ แตกต่างเฉพาะองค์ประกอบของคณะกรรมการค่าจ้าง กล่าวคือ ให้มี คณะกรรมการค่าจ้าง จำนวน 15 คน แต่งตั้งโดยคณะรัฐมนตรี ปฏิบัติหน้าที่กำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ พื้นฐานและอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ ทั้งนี้ ในการปฏิบัติหน้าที่คณะกรรมการค่าจ้างอาจแต่งตั้งคณะ อนุกรรมการอัตราค่าจ้างขั้นต่ำจังหวัด เพื่อเสนอความเห็นเกี่ยวกับการกำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำของ จังหวัดได้ ส่วนองค์ประชุมและวิธีดำเนินการประชุมให้เป็นหน้าที่ของคณะกรรมการค่าจ้าง

กระทรวงแรงงานฯ พิจารณาเห็นว่า จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องให้ความรู้ ความเข้าใจแก่บุคคลที่ เกี่ยวข้องกับการกำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ เพื่อประสานความร่วมมือจากผู้แทนไตรภาคีทั่วประเทศ ทั้งนี้ กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมได้ขอความช่วยเหลือจากองค์การแรงงานระหว่างประเทศ เพื่อ สนับสนุนให้นโยบายการกระจายอำนาจการกำหนดค่าจ้างขั้นต่ำ ประสบผลสำเร็จเป็นประโยชน์ต่อการ พัฒนาเศรษฐกิจของประเทศชาติอย่างแท้จริง

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้ความรู้และความเข้าใจแก่นายจ้าง ลูกจ้าง และเจ้าหน้าที่ภาครัฐ เกี่ยวกับนโยบาย การกระจายอำนาจการกำหนดค่าจ้างขั้นต่ำ
2. เพื่อสนับสนุนความร่วมมือขององค์กรไตรภาคีในการบริหารการพัฒนาค่าจ้างของประเทศ
3. เพื่อเสริมสร้างศักยภาพให้แก่คณะอนุกรรมการค่าจ้างขั้นต่ำจังหวัด

วิธีดำเนินการ

1. ประสานความร่วมมือระหว่างกระทรวงแรงงานฯ กับองค์การแรงงานระหว่างประเทศ เกี่ยว กับโครงการนโยบายค่าจ้างขั้นต่ำ
2. แต่งตั้งคณะทำงานของกระทรวงแรงงานฯ เพื่อกำกับดูแลโครงการ
3. เตรียมการสัมมนา อบรม ปฐมนิเทศ และการประชุมทางวิชาการ
4. สรรหาคณะบุคคลเพื่อเป็นวิทยากรประจำโครงการ
5. กำหนดจังหวัดทดลองและคณะบุคคลเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่าง ๆ ในการสัมมนา อบรม ปฐมนิเทศ และประชุมทางวิชาการ

6. ดำเนินการให้ความรู้และเผยแพร่เอกสารแก่นายจ้าง ลูกจ้าง และเจ้าหน้าที่ภาครัฐ ตามแผนงานสัมมนา อบรม ปรุมนิเทศ และประชุมทางวิชาการ
 7. วิเคราะห์ ประเมินผล และทบทวนนโยบายการกำหนดค่าจ้างขั้นต่ำ
 8. สรุปผลโครงการ
- ระยะเวลาดำเนินการ ระหว่างเดือนตุลาคม 2541 - มิถุนายน 2542

แผนการดำเนินงาน และ ระยะเวลา

สำนักงานปลัดกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมโดยสำนักงานคณะกรรมการค่าจ้างประชุมหารือกับองค์การแรงงานระหว่างประเทศเพื่อขอรับความช่วยเหลือ 2 แนวทางคือ การให้คำปรึกษาหารือและเงินช่วยเหลือจำนวน 79,000 ดอลลาร์สหรัฐ เพื่อจัดทำหลักสูตรการอบรมสัมมนาและปรุมนิเทศ โดยกำหนดระยะเวลาดำเนินการเป็น 3 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 ประมาณเดือนตุลาคม 2541 - ธันวาคม 2541

- เตรียมการ ประชุมหารือร่วมกับบุคคลที่เกี่ยวข้อง จัดเตรียมเอกสาร เครื่องมือและอุปกรณ์ และกำหนดจังหวัดทดลอง
- ดำเนินการประชุมเชิงปฏิบัติการสำหรับวิทยากรโครงการ
- จัดการปรุมนิเทศเจ้าหน้าที่ของกระทรวงแรงงานฯ ในภูมิภาค (เฉพาะแรงงานและสวัสดิการสังคมจังหวัด สวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัด และจัดหางานจังหวัด) จังหวัดละ 3 คน โดยแบ่งออกเป็น 4 กลุ่มจังหวัด
- จัดการปรุมนิเทศไตรภาคีจังหวัดใน 10 กลุ่มจังหวัด จังหวัดละประมาณ 60 คน

ระยะที่ 2 ประมาณเดือนมกราคม 2542 - มีนาคม 2542

- จัดการสัมมนาไตรภาคี 10 จังหวัด

ระยะที่ 3 ประมาณเดือนเมษายน 2542 - มิถุนายน 2542

- สัมมนาคณะกรรมการค่าจ้างจังหวัดในจังหวัดทดลอง 10 จังหวัด

การกำหนดจังหวัดทดลองสำนักงานคณะกรรมการค่าจ้างร่วมกับองค์การแรงงานระหว่างประเทศได้ร่วมกันกำหนดจังหวัดที่จะเป็นกลุ่มทดลองปฏิบัติงานในฐานะคณะกรรมการโดยมีเงื่อนไข ดังนี้

1. เคยเป็นหรือเป็นจังหวัดที่เป็นที่ตั้งของคณะกรรมการค่าจ้างภาค
2. เลือกจังหวัดที่เป็นตัวอย่างของภาคต่าง ๆ ทั้ง 4 ภาค
3. เลือกจังหวัดที่เป็นตัวอย่างของกลุ่มท้องถิ่นที่บังคับใช้ทั้ง 3 กลุ่ม

ทั้งนี้ ได้คัดเลือกจังหวัดทดลองจำนวน 10 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดชลบุรี พระนครศรีอยุธยา เพชรบุรี สมุทรสงคราม ขอนแก่น อุบลราชธานี พิษณุโลก เชียงใหม่ ระนอง และสงขลา

งบประมาณ และ รายละเอียดของโครงการ

เงินความช่วยเหลือจากองค์การแรงงานระหว่างประเทศ จำนวน 79,000 ดอลลาร์สหรัฐหรือประมาณ 3,081,000 บาท (สามล้านแปดหมื่นหนึ่งพันบาทถ้วน) โดยขอถัวจ่ายทุกรายการตามรายละเอียดการดำเนินการประชุม สัมมนา ปฐมนิเทศ ดังนี้

1. การประชุมเชิงปฏิบัติการสำหรับวิทยากรโครงการนโยบายค่าจ้างขั้นต่ำ จำนวน 1 ครั้ง

1.1 ผู้เข้าร่วมประชุมประกอบด้วยผู้แทนไตรภาคที่ได้รับการคัดเลือกเป็นวิทยากรโครงการ จำนวน 15 คน

1.2 กำหนดการสัมมนา 3 วัน ณ จังหวัดชลบุรี

1.3 วิทยากรองค์การแรงงานระหว่างประเทศ จำนวน 3 คน

1.4 ค่าใช้จ่ายในการประชุมประมาณ 6,000 ดอลลาร์สหรัฐ (ประมาณ 234,000 บาท)

2. การปฐมนิเทศไตรภาคจังหวัดจำแนกเป็น 4 กลุ่มจังหวัด โดยกำหนดจัดการปฐมนิเทศ ณ จังหวัดชลบุรี ขอนแก่น เชียงใหม่ และสงขลา

2.1 ผู้เข้าร่วมปฐมนิเทศ ประกอบด้วย สวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัด แรงงานและสวัสดิการสังคมจังหวัด และจัดหางานจังหวัด รวมจังหวัดละ 3 คน จำแนกตามกลุ่มจังหวัด ดังนี้

กลุ่มที่ 1 ณ จังหวัดชลบุรี ได้แก่ เจ้าหน้าที่จากจังหวัดกาญจนบุรี จันทบุรี ฉะเชิงเทรา ชลบุรี ชัยนาท ตราด นครนายก นครปฐม นนทบุรี ปทุมธานี ประจวบคีรีขันธ์ ปราจีนบุรี พระนครศรีอยุธยา เพชรบุรี ระยอง ราชบุรี ลพบุรี สมุทรปราการ สมุทรสงคราม สมุทรสาคร สระบุรี สิงห์บุรี สุพรรณบุรี สระแก้ว และอ่างทอง

กลุ่มที่ 2 ณ จังหวัดขอนแก่น ได้แก่ เจ้าหน้าที่จากจังหวัดเลย หนองคาย อุดรธานี สกลนคร นครพนม ขอนแก่น กาฬสินธุ์ มุกดาหาร มหาสารคาม ร้อยเอ็ด ยโสธร อุบลราชธานี ชัยภูมิ นครราชสีมา บุรีรัมย์ สุรินทร์ หนองบัวลำภู อำนาจเจริญ และศรีสะเกษ

กลุ่มที่ 3 ณ จังหวัดเชียงใหม่ ได้แก่ เจ้าหน้าที่จากจังหวัดเชียงราย เชียงใหม่ แม่ฮ่องสอน พะเยา ลำพูน ลำปาง แพร่ อุตรดิตถ์ น่าน สุโขทัย ตาก พิษณุโลก กำแพงเพชร พิจิตร เพชรบูรณ์ นครสวรรค์ และอุทัยธานี

กลุ่มที่ 4 ณ จังหวัดสงขลา ได้แก่ เจ้าหน้าที่จากจังหวัดนราธิวาส สตูล สงขลา กระบี่ พังงา ชุมพร นครศรีธรรมราช สุราษฎร์ธานี ปัตตานี ตรัง ภูเก็ต ยะลา ระนอง และพังงา

- 2.2 กำหนดการประชุมพิเศษ 2 วัน
- 2.3 วิทยากรจำนวน 6 คน
- 2.4 ค่าใช้จ่ายในการประชุมพิเศษประมาณ 13,400 ดอลลาร์สหรัฐ (ประมาณ 522,600 บาท)
3. การสัมมนาไตรภาคีจังหวัดใน 10 กลุ่มจังหวัด ได้แก่ จังหวัดชลบุรี พระนครศรีอยุธยา เพชรบุรี สมุทรสงคราม ขอนแก่น อุบลราชธานี พิษณุโลก เชียงใหม่ ระนอง และสงขลา
 - 3.1 ผู้เข้าสัมมนา ประกอบด้วย ผู้แทนนายจ้าง ลูกจ้าง และผู้แทนภาครัฐของจังหวัด จำนวน 60 คน
 - 3.2 กำหนดการสัมมนา 1 วัน
 - 3.3 วิทยากรจำนวน 3 คน
 - 3.4 ค่าใช้จ่ายในการสัมมนา ประมาณ 20,000 ดอลลาร์สหรัฐ (ประมาณ 780,000 บาท)
 4. การประชุมโต๊ะกลมคณะกรรมการค่าจ้างกลาง
 - 4.1 ผู้เข้าประชุมประกอบด้วยคณะกรรมการค่าจ้างกลางและเจ้าหน้าที่สำนักงานคณะกรรมการค่าจ้าง และผู้สังเกตการณ์ รวม 50 คน
 - 4.2 กำหนดการสัมมนา 1 วัน ณ กรุงเทพมหานคร
 - 4.3 วิทยากร จำนวน 4 คน
 - 4.4 ค่าใช้จ่ายในการสัมมนา 600 ดอลลาร์สหรัฐ (ประมาณ 23,400 บาท)
5. การสัมมนาคณะกรรมการค่าจ้างขั้นต่ำจังหวัดใน 10 กลุ่มจังหวัด ได้แก่ จังหวัดชลบุรี พระนครศรีอยุธยา เพชรบุรี สมุทรสงคราม ขอนแก่น อุบลราชธานี พิษณุโลก เชียงใหม่ ระนอง และสงขลา มีผู้เข้าสัมมนาจังหวัดละ 18 คน
 - 5.1 ผู้เข้าสัมมนา ประกอบด้วย ผู้แทนไตรภาคีซึ่งได้รับแต่งตั้งเป็นคณะกรรมการค่าจ้างขั้นต่ำ และเจ้าหน้าที่แรงงานและสวัสดิการสังคมจังหวัด รวม 18 คน
 - 5.2 กำหนดการสัมมนา 4 วัน
 - 5.3 วิทยากร จำนวน 3 คน
 - 5.4 ค่าใช้จ่ายในการสัมมนา 39,000 ดอลลาร์สหรัฐ (ประมาณ 1,521,000 บาท)

หน่วยงาน และ เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบ

นางวรรณพร ชูอำนาจ

หัวหน้าสำนักงานคณะกรรมการค่าจ้าง

สำนักงานปลัดกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม

โทร./โทรสาร 6176591-2

ผลที่คาดว่าจะได้รับ

การจัดทำโครงการนี้จะช่วยเตรียมความพร้อมในองค์กรและบุคคลที่เกี่ยวข้องกับนโยบายการกำหนดค่าจ้างขั้นต่ำ ตลอดจนแนวทางการร่วมมือที่ควรจะเป็นในอนาคต ซึ่งภาครัฐจำเป็นต้องแสวงหาความร่วมมือจากองค์กรไตรภาคี เพื่อสร้างสันติสุขในวงการแรงงาน ทั้งนี้ การกำหนดนโยบายใด ๆ หากนำไปปฏิบัติไม่ถูกต้องตามวัตถุประสงค์ของนโยบายก็จะไม่ก่อให้เกิดประโยชน์ ดังนั้น การกำหนดนโยบายที่เกี่ยวข้องกับเรื่องค่าจ้างขั้นต่ำ หากจะได้มีการวางรากฐานบนความเข้าใจร่วมกันทั้งสามฝ่ายแล้ว ก็จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการพัฒนาเศรษฐกิจในภาพรวมของประเทศ

ภาคผนวก ง.

กฎกระทรวง ระเบียบ คำสั่ง แนวทาง

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Chiang Mai University

กฎกระทรวง (พ.ศ. 2541)

ออกตามความในพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 4 วรรคสอง และมาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้ การมิให้ใช้พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541 ทั้งหมด หรือแต่บางส่วนบังคับแก่นายจ้างประเภทหนึ่งประเภทใด ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(1) มิให้ใช้พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541 บังคับแก่นายจ้างซึ่งประกอบกิจการโรงเรียนเอกชนตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชน ทั้งนี้ เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับครูใหญ่และครู

(2) มิให้ใช้บทบัญญัติมาตรา 12 มาตรา 18 มาตรา 21 และมาตรา 22 ของหมวด 1 บททั่วไป หมวด 2 การใช้แรงงานทั่วไป ตั้งแต่มาตรา 23 ถึง มาตรา 37 เว้นแต่มาตรา 30 หมวด 3 การใช้แรงงานหญิง ตั้งแต่มาตรา 38 ถึงมาตรา 43 หมวด 4 การใช้แรงงานเด็ก ตั้งแต่มาตรา 44 ถึงมาตรา 52 หมวด 5 ค่าจ้าง ค่าล่วงเวลา ค่าทำงานในวันหยุด และค่าล่วงเวลาในวันหยุด ตั้งแต่มาตรา 53 ถึงมาตรา 77 เว้นแต่การจ่ายค่าจ้างตามมาตรา 53 มาตรา 54 มาตรา 55 และมาตรา 70 หมวด 6 คณะกรรมการค่าจ้าง ตั้งแต่มาตรา 78 ถึงมาตรา 91 หมวด 7 สวัสดิการ ตั้งแต่มาตรา 92 ถึงมาตรา 99 หมวด 8 ความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน ตั้งแต่มาตรา 100 ถึงมาตรา 107 หมวด 9 การควบคุม ตั้งแต่มาตรา 108 ถึง มาตรา 115 หมวด 10 การพักผ่อน ตั้งแต่มาตรา 116 ถึง มาตรา 117 หมวด 11 ค่าชดเชย ตั้งแต่มาตรา 118 ถึงมาตรา 122 และหมวด 13 กองทุนสงเคราะห์ลูกจ้าง ตั้งแต่มาตรา 126 ถึงมาตรา 138 บังคับแก่นายจ้างซึ่งจ้างลูกจ้างทำงานเกี่ยวกับงานบ้านอันมิได้มีการประกอบธุรกิจรวมอยู่ด้วย

(3) มิให้ใช้บทบัญญัติมาตรา 12 มาตรา 16 มาตรา 18 และมาตรา 22 ของหมวด 1 บททั่วไป หมวด 2 การใช้แรงงานทั่วไป ตั้งแต่มาตรา 23 ถึงมาตรา 37 หมวด 3 การใช้แรงงานหญิง ตั้งแต่มาตรา 38 ถึงมาตรา 43 หมวด 4 การใช้แรงงานเด็ก ตั้งแต่มาตรา 44 ถึงมาตรา 52 หมวด 5 ค่าจ้าง

ค่าล่วงเวลา ค่าทำงานในวันหยุด และค่าล่วงเวลาในวันหยุด ตั้งแต่มาตรา 53 ถึงมาตรา 77 เว้นแต่ การจ่ายค่าจ้างตามมาตรา 53 มาตรา 54 มาตรา 55 และมาตรา 70 หมวด 6 คณะกรรมการค่าจ้าง ตั้งแต่มาตรา 78 ถึงมาตรา 91 หมวด 7 สวัสดิการ ตั้งแต่มาตรา 92 ถึงมาตรา 99 หมวด 9 การ ควบคุม ตั้งแต่มาตรา 108 ถึงมาตรา 115 หมวด 10 การพักงาน ตั้งแต่มาตรา 116 ถึงมาตรา 117 หมวด 11 ค่าชดเชย ตั้งแต่มาตรา 118 ถึงมาตรา 122 และหมวด 13 กองทุนสงเคราะห์ลูกจ้าง ตั้งแต่มาตรา 126 ถึงมาตรา 138 บังคับแก่นายจ้างซึ่งจ้างลูกจ้างทำงานที่มีได้แสวงหากำไรในทาง เศรษฐกิจ

ให้ไว้ ณ วันที่ 19 สิงหาคม พ.ศ. 2541

(นายไตรรงค์ สุวรรณคีรี)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม

กฎกระทรวง
ฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2541)

ออกตามความในพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 4 วรรคสอง และมาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ.2541 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม ออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้
มิให้ใช้พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ.2541 บังคับแก่นายจ้างซึ่งจ้างลูกจ้างทำงานในงานดังต่อไปนี้

- (1) งานเกษตรกรรม
- (2) งานที่รับไปทำที่บ้าน

ให้ไว้ ณ วันที่ 14 กันยายน พ.ศ. 2541

(นายไตรรงค์ สุวรรณคีรี)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม

**ระเบียบคณะกรรมการค่าจ้างกลาง
ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ เพื่อให้ได้มาซึ่งผู้แทนฝ่ายนายจ้าง
และผู้แทนฝ่ายลูกจ้างในคณะกรรมการอัตราค่าจ้างขั้นต่ำจังหวัด พ.ศ.2541**

โดยที่มาตรา 84 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ.2541 ให้อำนาจคณะกรรมการค่าจ้างกลางแต่งตั้งคณะกรรมการอัตราค่าจ้างขั้นต่ำจังหวัดเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดแทนคณะกรรมการค่าจ้างกลาง คณะกรรมการค่าจ้างกลางจึงกำหนดระเบียบว่าด้วยการสรรหาคณะกรรมการอัตราค่าจ้างขั้นต่ำจังหวัดดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ถ้าจังหวัดใดเห็นสมควรให้มีคณะกรรมการอัตราค่าจ้างขั้นต่ำจังหวัด ให้แต่งตั้งคณะกรรมการสรรหาคณะกรรมการอัตราค่าจ้างขั้นต่ำจังหวัด คณะหนึ่งประกอบด้วยรองผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธานกรรมการ ผู้แทนส่วนราชการตามที่จังหวัดเห็นสมควรเป็นกรรมการ และมีผู้แทนฝ่ายนายจ้างและผู้แทนฝ่ายลูกจ้างฝ่ายละหนึ่งคนร่วมเป็นกรรมการ โดยให้สวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดเป็นกรรมการและเลขานุการ เพื่อคัดเลือกและเสนอรายชื่อคณะกรรมการอัตราค่าจ้างขั้นต่ำจังหวัด

ผู้แทนฝ่ายนายจ้างและผู้แทนฝ่ายลูกจ้างในคณะกรรมการสรรหาผู้แทนฝ่ายนายจ้างและผู้แทนฝ่ายลูกจ้างในคณะกรรมการอัตราค่าจ้างขั้นต่ำจังหวัด มีสิทธิเข้ารับการคัดเลือกเป็นผู้แทนในคณะกรรมการอัตราค่าจ้างขั้นต่ำจังหวัด

ข้อ 2 คณะกรรมการอัตราค่าจ้างขั้นต่ำจังหวัดมีจำนวนไม่เกินสิบห้าคนประกอบด้วยผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธานกรรมการ พาณิชย์จังหวัด อุตสาหกรรมจังหวัด แรงงานและสวัสดิการสังคมจังหวัดและผู้แทนธนาคารแห่งประเทศไทยประจำภาคหรือผู้แทนศูนย์พัฒนาภาค สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติหรือผู้แทนส่วนราชการอื่นตามที่จังหวัดเห็นสมควรกับผู้แทนฝ่ายนายจ้างและผู้แทนฝ่ายลูกจ้าง ฝ่ายละเท่ากันกับจำนวนผู้แทนภาครัฐเป็นอนุกรรมการ โดยให้แรงงานและสวัสดิการสังคมจังหวัดเป็นอนุกรรมการและเลขานุการ

ข้อ 3 การสรรหาผู้แทนฝ่ายนายจ้างและผู้แทนฝ่ายลูกจ้างเพื่อแต่งตั้งเป็นอนุกรรมการอัตราค่าจ้างขั้นต่ำจังหวัด ให้สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดแจ้งให้สภาองค์การนายจ้าง และสภาองค์การลูกจ้าง หรือองค์การนายจ้างและองค์การลูกจ้างในจังหวัดในกรณีที่ไม่มีสภาองค์การนายจ้าง และสภาองค์การลูกจ้าง หรือองค์การนายจ้างและองค์การลูกจ้างในจังหวัด ให้สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดประกาศให้นายจ้างและลูกจ้างอื่น ๆ รวมทั้งสมาชิกของสหภาพแรงงาน สมาคมหรือสภาต่าง ๆ ทราบทั่วกัน เพื่อเสนอชื่อผู้แทนหรือยื่นใบสมัครเข้ารับการคัดเลือกภายในระยะเวลาสถานที่ที่คณะกรรมการสรรหาคณะอนุกรรมการอัตราค่าจ้างขั้นต่ำจังหวัดกำหนด

ข้อ 4 ผู้แทนฝ่ายนายจ้างและผู้แทนฝ่ายลูกจ้างต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

- (1) มีสัญชาติไทย
- (2) มีอายุตั้งแต่ยี่สิบห้าปีขึ้นไป นับแต่วันที่ยื่นใบสมัคร
- (3) เป็นผู้มีความเลื่อมใสในการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข
- (4) ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย คนไร้ความสามารถ หรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (5) ไม่เคยต้องโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ
- (6) เป็นนายจ้างที่มีชื่อในหนังสือรับรองการจดทะเบียนนิติบุคคลหรือทะเบียนการค้า ซึ่งประกอบกิจการในจังหวัดนั้น และในกรณีที่เป็นสมาชิกสภาองค์การนายจ้าง หรือสมาคมนายจ้าง ต้องมีหนังสือรับรองสมาชิกภาพจากสภาองค์การนายจ้าง หรือสมาคมนายจ้าง
- (7) เป็นลูกจ้างที่มีใช้ระดับผู้บังคับบัญชาของสถานประกอบการในจังหวัดนั้น ซึ่งมีหนังสือรับรองจากสถานประกอบการ และในกรณีที่เป็นสมาชิกสหภาพแรงงานต้องมีหนังสือรับรองสมาชิกภาพจากสหภาพแรงงาน
- (8) เป็นผู้มีความรู้หรือมีประสบการณ์เกี่ยวกับกฎหมายด้านคุ้มครองแรงงาน และกฎหมายว่าด้วยแรงงานสัมพันธ์
- (9) ไม่เคยต้องคำพิพากษาว่าได้กระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยคุ้มครองแรงงาน หรือกฎหมายว่าด้วยแรงงานสัมพันธ์

ข้อ 5 ในกรณีที่สภาองค์การนายจ้างและสภาองค์การลูกจ้าง หรือองค์การนายจ้างและองค์การลูกจ้างตามข้อ 3 เสนอรายชื่อผู้แทนฝ่ายนายจ้างและผู้แทนฝ่ายลูกจ้าง ให้แต่ละองค์กรเสนอได้ไม่เกินองค์กรละ 5 คน พร้อมเอกสาร หลักฐาน และการรับรองคุณสมบัติของผู้แทนตามข้อ 4 ต่อสำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัด

ข้อ 6 เมื่อคณะกรรมการสรรหาคณะอนุกรรมการอัตราค่าจ้างขั้นต่ำจังหวัดได้รับการเสนอรายชื่อผู้แทนฝ่ายนายจ้างและผู้แทนฝ่ายลูกจ้างแล้ว ให้คณะกรรมการสรรหาคณะอนุกรรมการอัตราค่าจ้างขั้นต่ำจังหวัดร่วมกันตรวจสอบคุณสมบัติของผู้แทนดังกล่าว เพื่อพิจารณาคัดเลือกบุคคลผู้เหมาะสม และจัดทำทะเบียนรายชื่อผู้ได้รับการคัดเลือกไว้เป็นผู้แทนและผู้แทนสำรอง

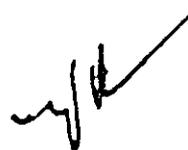
ข้อ 7 เมื่อคณะกรรมการสรรหาคณะอนุกรรมการอัตราค่าจ้างขั้นต่ำจังหวัด ได้ดำเนินการสรรหาคณะอนุกรรมการอัตราค่าจ้างขั้นต่ำจังหวัดเสร็จเรียบร้อยแล้วให้นำเสนอรายชื่อต่อผู้ว่าราชการจังหวัด เพื่อเสนอคณะกรรมการค่าจ้างกลางพิจารณาแต่งตั้งเป็นคณะอนุกรรมการอัตราค่าจ้างขั้นต่ำจังหวัด

ข้อ 8 ให้สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดเก็บรักษาเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการสรรหา และบัญชีรายชื่อผู้ได้รับการคัดเลือกไว้ไม่น้อยกว่าสองปี นับแต่วันที่คณะกรรมการค่าจ้างกลางแต่งตั้งคณะอนุกรรมการอัตราค่าจ้างขั้นต่ำจังหวัด

ข้อ 9 ให้ประธานกรรมการค่าจ้างกลางรักษาการตามระเบียบนี้

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ 16 พฤศจิกายน พ.ศ.2541

(นายรังสฤษฎ์ จันทรรัตน์)
ประธานกรรมการค่าจ้างกลาง

**ระเบียบคณะกรรมการค่าจ้างกลาง
ว่าด้วยองค์ประชุมและวิธีดำเนินงานของคณะอนุกรรมการ
อัตราค่าจ้างขั้นต่ำจังหวัด พ.ศ.2542**

เพื่อให้การดำเนินงานของคณะอนุกรรมการอัตราค่าจ้างขั้นต่ำจังหวัดเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ อาศัยอำนาจตามมาตรา 84 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ.2541 วรรคท้าย คณะกรรมการค่าจ้างกลางจึงออกระเบียบกำหนดองค์ประชุมและวิธีดำเนินงานของคณะอนุกรรมการอัตราค่าจ้างขั้นต่ำจังหวัดไว้ดังนี้

1. ระเบียบนี้เรียกว่าระเบียบคณะกรรมการค่าจ้างกลาง ว่าด้วยองค์ประชุมและวิธีดำเนินงานของคณะอนุกรรมการอัตราค่าจ้างขั้นต่ำจังหวัด พ.ศ.2542

2. ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 25 มกราคม พ.ศ.2542 เป็นต้นไป

3. การประชุมคณะอนุกรรมการอัตราค่าจ้างขั้นต่ำจังหวัด

3.1 องค์ประชุม

การประชุมคณะอนุกรรมการอัตราค่าจ้างขั้นต่ำจังหวัดต้องมีอนุกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนอนุกรรมการทั้งหมด โดยมีอนุกรรมการฝ่ายนายจ้างและอนุกรรมการฝ่ายลูกจ้างอย่างน้อยฝ่ายละหนึ่งคน จึงจะเป็นองค์ประชุม

สำหรับการประชุมเพื่อพิจารณากำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำของจังหวัด จะต้องมิ
อนุกรรมการเข้าร่วมประชุมไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนอนุกรรมการทั้งหมด โดยมีอนุกรรมการ
ฝ่ายนายจ้างและอนุกรรมการฝ่ายลูกจ้างอย่างน้อยฝ่ายละ 2 คน จึงจะเป็นองค์ประชุมแต่ถ้าไม่ครบ

องค์ประชุมให้จัดให้มีการประชุมอีกครั้งภายใน 15 วัน นับแต่วันที่นัดประชุมครั้งแรกซึ่งการประชุมครั้ง
หลังนี้แม้ไม่มีอนุกรรมการฝ่ายนายจ้างหรืออนุกรรมการฝ่ายลูกจ้างเข้าร่วมประชุม ถ้ามีอนุกรรมการมา
ประชุมไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนอนุกรรมการทั้งหมด ก็ให้ถือว่าเป็นองค์ประชุม

3.2 ประธานที่ประชุม

ในการประชุมคราวใดถ้าประธานอนุกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่สามารถปฏิบัติ
หน้าที่ได้ ให้อนุกรรมการที่มาประชุมเลือกอนุกรรมการคนใดคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

3.3 ผู้เข้าร่วมประชุม

การประชุมของคณะอนุกรรมการอัตราค่าจ้างขั้นต่ำจังหวัดไม่พึงให้ผู้อื่นมาร่วมนอกจาก
เจ้าหน้าที่ และผู้ที่คณะอนุกรรมการอัตราค่าจ้างขั้นต่ำจังหวัดเชิญมาให้ข้อเท็จจริง

3.4 การลงมติ

มติของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก อนุกรรมการคนหนึ่งมีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้า
คะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

สำหรับการประชุมเพื่อพิจารณากำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำของจังหวัด ต้องได้มติด้อย
น้อยสองในสามของอนุกรรมการที่เข้าประชุม

3.5 บันทึกการประชุม

บันทึกการประชุมของคณะอนุกรรมการอัตราค่าจ้างขั้นต่ำจังหวัดให้จัดทำเป็นเอกสาร
ปกปิด ตามระเบียบว่าด้วยการรักษาความปลอดภัยแห่งชาติ พ.ศ.2517

3.6 การแสดงความคิดเห็นของอนุกรรมการ

ในที่ประชุมอนุกรรมการสามารถแสดงความคิดเห็นได้อย่างเต็มที่ เนื่องจากเป็นการ
ทำงานร่วมกันไม่มีการแบ่งเป็นฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง ทั้งนี้ อนุกรรมการแต่ละท่านไม่สมควรนำความเห็นของ
ตนเองหรือผู้อื่นไปแถลงให้บุคคลภายนอกทราบ และต้องไม่แสดงความขัดแย้งกับมติที่ประชุม

3.7 การแถลงข่าว

ประธานอนุกรรมการหรืออนุกรรมการที่ประธานอนุกรรมการมอบหมายเป็นผู้แถลง
ผลการประชุมทั่วไปได้ แต่ผลการพิจารณาวินิจฉัยกำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำของจังหวัดให้เป็นหน้าที่ของ
ประธานกรรมการค่าจ้างกลาง หรือกรรมการที่ประธานกรรมการค่าจ้างกลางมอบหมายพิจารณาดำเนิน
การแถลงข่าวตามแต่จะเห็นสมควร

4. การพิจารณากำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำจังหวัด

4.1 ให้คณะอนุกรรมการอัตราค่าจ้างขั้นต่ำจังหวัด ศึกษา และพิจารณาข้อเท็จจริงเกี่ยวกับ

อัตราค่าจ้างที่ลูกจ้างในจังหวัดได้รับอยู่ประกอบด้วยข้อเท็จจริงอื่น ๆ ในจังหวัด ได้แก่ ดัชนีค่าครองชีพ อัตราเงินเฟ้อ มาตรฐานการครองชีพ ต้นทุนการผลิต ราคาของสินค้า ความสามารถของธุรกิจ ผลผลิต ภาพแรงงาน ผลิตภัณท์มวลรวม สภาพเศรษฐกิจและสังคม

4.2 อัตราค่าจ้างขั้นต่ำของจังหวัดต้องไม่ต่ำกว่าอัตราค่าจ้างขั้นต่ำพื้นฐานที่คณะกรรมการค่าจ้างกลางกำหนด

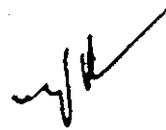
4.3 ก่อนพิจารณากำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำของจังหวัด คณะอนุกรรมการอัตราค่าจ้างขั้นต่ำจังหวัด ควรสำรวจและวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับค่าจ้าง มาตรฐานการครองชีพ ค่าใช้จ่ายที่จำเป็นของลูกจ้าง และข้อเท็จจริงทางสังคมและเศรษฐกิจในจังหวัด เพื่อนำมาประกอบการพิจารณากำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำของจังหวัด

4.4 เมื่อพิจารณากำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำของจังหวัดแล้ว ให้คณะอนุกรรมการอัตราค่าจ้างขั้นต่ำจังหวัดนำเสนอผลการพิจารณาพร้อมรายละเอียดตามที่เห็นสมควร ให้คณะกรรมการค่าจ้างกลางพิจารณาให้ความเห็นชอบ และนำเสนอรัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม เพื่อพิจารณาลงนามประกาศใช้บังคับ

5. ให้ประธานกรรมการค่าจ้างกลางรักษาการตามระเบียบนี้

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ 25 มกราคม พ.ศ.2542

(นายรังสฤษฎ์ จันทรัตน์)

ประธานกรรมการค่าจ้างกลาง

คำสั่งกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม

ที่ 158/2541

เรื่อง แต่งตั้งพนักงานตรวจแรงงาน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมจึงแต่งตั้งบุคคลต่อไปนี้ เป็นพนักงานตรวจแรงงาน

1. ข้าราชการพลเรือนสามัญตั้งแต่ระดับ 4 ขึ้นไป ซึ่งปฏิบัติงานอยู่ในราชการส่วนกลาง กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม และสำนักงานปลัดกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม เป็นพนักงานตรวจแรงงานในทุกท้องที่ทั่วราชอาณาจักร
2. ข้าราชการพลเรือนสามัญตั้งแต่ระดับ 3 ขึ้นไป ซึ่งปฏิบัติงานอยู่ในราชการส่วนกลาง กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม และสำนักงานปลัดกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม เป็นพนักงานตรวจแรงงานในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร
3. ผู้อำนวยการเขตและผู้ช่วยผู้อำนวยการเขตกรุงเทพมหานคร เป็นพนักงานตรวจแรงงานในเขตพื้นที่เขตของตน
4. ผู้ว่าราชการจังหวัด รองผู้ว่าราชการจังหวัด ปลัดจังหวัด นายอำเภอ และปลัดอำเภอ เป็นพนักงานตรวจแรงงานในเขตพื้นที่จังหวัด หรืออำเภอ หรือกิ่งอำเภอท้องที่ของตน
5. ข้าราชการพลเรือนสามัญตั้งแต่ระดับ 3 ขึ้นไป ซึ่งปฏิบัติงานอยู่ ณ สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัด และสำนักงานแรงงานและสวัสดิการสังคมจังหวัด เป็นพนักงานตรวจแรงงานในเขตพื้นที่จังหวัดของตน
6. ข้าราชการตำรวจซึ่งมียศตั้งแต่ชั้นนายร้อยตำรวจตรีหรือเทียบเท่า นายร้อยตำรวจตรีขึ้นไป เป็นพนักงานตรวจแรงงานในเขตพื้นที่ของตน
7. ข้าราชการทหารสังกัดกองทัพอากาศ ซึ่งมียศตั้งแต่นายเรือตรีหรือเทียบเท่า นายเรือตรีขึ้นไป เป็นพนักงานตรวจแรงงานเพื่อปฏิบัติตามข้อกำหนดในกฎกระทรวงว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานในงานประมงทะเลในเขตพื้นที่ความรับผิดชอบของตนทางทะเล

8. ผู้อำนวยการกองอาชีวอนามัย นายแพทย์นักวิชาการสิ่งแวดล้อม และนักวิทยาศาสตร์ระดับ 3 ขึ้นไป ซึ่งปฏิบัติงานอยู่ ณ กองอาชีวอนามัย กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข เป็นพนักงานตรวจแรงงานในทุกท้องที่ทั่วราชอาณาจักร เพื่อปฏิบัติตามข้อกำหนดในหมวด 8 ความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน

9. อาจารย์ระดับ 3 ขึ้นไป ซึ่งสังกัดภาควิชาอาชีวอนามัย คณะสาธารณสุขศาสตร์มหาวิทยาลัยมหิดล เป็นพนักงานตรวจแรงงานทุกท้องที่ทั่วราชอาณาจักร เพื่อปฏิบัติตามข้อกำหนดในหมวด 8 ความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน

10. ปลัดกรุงเทพมหานคร รองปลัดกรุงเทพมหานคร ผู้อำนวยการสำนักการโยธา และผู้อำนวยการสำนักอนามัย เป็นพนักงานตรวจแรงงานในเขตกรุงเทพมหานครเพื่อปฏิบัติตามข้อกำหนดในหมวด 8 ความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน

11. ข้าราชการกรุงเทพมหานครตั้งแต่ระดับ 3 ขึ้นไป ซึ่งปฏิบัติงาน ณ งานอนามัยและงานโยธา เป็นพนักงานตรวจแรงงานในเขตพื้นที่เขตของตนเพื่อปฏิบัติตามข้อกำหนดในหมวด 8 ความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน

12. ข้าราชการพลเรือนสามัญตั้งแต่ระดับ 3 ขึ้นไป กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน ซึ่งปฏิบัติงานอยู่ในศูนย์ความปลอดภัยในการทำงานเป็นพนักงานตรวจแรงงานในเขตพื้นที่ของตนเพื่อปฏิบัติตามข้อกำหนดในหมวด 8 ความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน

13. ข้าราชการพลเรือนสามัญตั้งแต่ระดับ 3 ขึ้นไป ซึ่งปฏิบัติงานอยู่ ณ สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด สำนักงานสาธารณสุขอำเภอ เป็นพนักงานตรวจแรงงานในเขตพื้นที่ของตนเพื่อปฏิบัติตามข้อกำหนดในหมวด 8 ความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน

14. เจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร เป็นพนักงานตรวจแรงงานในเขตพื้นที่ของตนเพื่อปฏิบัติตามข้อกำหนดในหมวด 8 ความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ 19 สิงหาคม พ.ศ. 2541

(นายไตรรงค์ สุวรรณศิริ)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม

แนวทางดำเนินการเกี่ยวกับการแต่งตั้งคณะกรรมการสรรหา

ผู้แทนฝ่ายนายจ้างและผู้แทนฝ่ายลูกจ้าง
ในคณะกรรมการอัตราค่าจ้างขั้นต่ำจังหวัด

1. แร่งงานและสวัสดิการสังคมจังหวัดประสานงานกับสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดร่วมกันพิจารณาหาบุคคลที่เหมาะสมเพื่อเสนอผู้ว่าราชการจังหวัดพิจารณาแต่งตั้งเป็นคณะกรรมการสรรหา
2. สวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดทำบันทึกเสนอผู้ว่าราชการจังหวัด พร้อมร่างคำสั่งแต่งตั้งกรรมการสรรหา ซึ่งประกอบด้วย
 - 2.1 รองผู้ว่าราชการจังหวัด ซึ่งผู้รับผิดชอบงานด้านแรงงานและสวัสดิการสังคม ถ้ามีรองผู้ว่าราชการจังหวัด รับผิดชอบงานด้านแรงงานและสวัสดิการสังคมเกิน 1 คน ให้แต่งตั้งรองผู้ว่าที่รับผิดชอบงานของสำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัด
 - 2.2 ผู้แทนส่วนราชการที่เห็นสมควร
 - 2.3 ผู้แทนฝ่ายนายจ้าง 1 คน
 - 2.4 ผู้แทนฝ่ายลูกจ้าง 1 คน
 - 2.5 สวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดเป็นกรรมการและเลขานุการ
3. สวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดมีหนังสือแจ้งผู้ได้รับการแต่งตั้ง พร้อมนัดประชุม
4. จัดประชุมคณะกรรมการสรรหาเพื่อแจ้งคำสั่งแต่งตั้งระเบียบฯ และพิจารณาขั้นตอนวิธีการสรรหา กำหนดวันที่จะดำเนินการในแต่ละขั้นตอน
5. จัดทำประกาศรับสมัครและวิธีการเสนอรายชื่อผู้แทนฝ่ายนายจ้าง ผู้แทนฝ่ายลูกจ้าง กำหนดสถานที่ / วัน เวลารับสมัคร
6. ส่งประกาศให้สภาองค์กรนายจ้าง สภาองค์กรลูกจ้าง องค์กรนายจ้าง และองค์กรลูกจ้างที่ตั้งอยู่ในเขตจังหวัดนั้น เพื่อเสนอชื่อผู้แทนเพื่อเข้ารับการคัดเลือกเป็นผู้แทนฝ่ายนายจ้างหรือผู้แทนฝ่ายลูกจ้าง

ในกรณีที่ไม่มีสภาองค์กรนายจ้างหรือสภาองค์กรลูกจ้างตั้งอยู่ในเขตจังหวัดนั้นให้ประกาศรับสมัครนายจ้างหรือลูกจ้าง เพื่อเข้ารับการคัดเลือกเป็นผู้แทนฝ่ายนายจ้างหรือผู้แทนฝ่ายลูกจ้างและควรแจ้งด้วยว่าถ้าองค์กรนายจ้างหรือองค์กรลูกจ้างเป็นผู้เสนอรายชื่อให้เสนอต่อองค์กรละไม่เกิน 5 คน
7. รับการเสนอชื่อ และรับสมัครผู้แทนฝ่ายนายจ้าง ผู้แทนฝ่ายลูกจ้าง

8. ตรวจสอบคุณสมบัติบุคคลตามข้อ 4.3 ตามระเบียบคณะกรรมการค่าจ้างกลาง ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการเพื่อให้ได้มาซึ่งผู้แทนฝ่ายนายจ้างและผู้แทนฝ่ายลูกจ้างในคณะกรรมการอัตราค่าจ้างขั้นต่ำจังหวัด พ.ศ.2541 โดยตรวจสอบจากหนังสือเสนอชื่อ ใบสมัคร และเอกสารประกอบ ได้แก่

- (1) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน
- (2) สำเนาทะเบียนบ้าน
- (3) หนังสือรับรองการจดทะเบียนนิติบุคคล หรือทะเบียนการค้า
- (4) หนังสือรับรองการเป็นลูกจ้าง (ที่มีใช้ระดับผู้บังคับบัญชา) จากสถานประกอบการ
- (5) หนังสือรับรองสมาชิกภาพจากสภาองค์การนายจ้างหรือสมาคมนายจ้างหรือองค์การนายจ้าง หรือสภาองค์การลูกจ้าง หรือสหภาพแรงงาน

9. สวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดส่งรายชื่อและใบสมัครพร้อมสำเนาหลักฐานเอกสารให้กรมบังคับคดี สถานีตำรวจภูธรจังหวัด ศาลจังหวัด และศาลแรงงานกลาง ตรวจสอบคุณสมบัติ

10. จัดประชุมคณะกรรมการสรรหา เพื่อพิจารณาคัดเลือกผู้ที่ได้ผ่านการตรวจสอบคุณสมบัติแล้ว

11. สวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดจัดทำบันทึกเสนอประธานกรรมการสรรหา และจัดประชุมคณะกรรมการสรรหา เพื่อพิจารณาคัดเลือก

11.1 ผู้แทนฝ่ายนายจ้าง 5 คน และผู้แทนฝ่ายนายจ้างสำรอง

11.2 ผู้แทนฝ่ายลูกจ้าง 5 คน และผู้แทนฝ่ายลูกจ้างสำรอง

12. จัดทำทะเบียนรายชื่อผู้ได้รับการคัดเลือกเป็นผู้แทนและผู้แทนสำรอง

13. จัดทำบันทึกเสนอผู้ว่าราชการจังหวัดให้พิจารณาลงนามส่งรายชื่อผู้แทนฝ่ายนายจ้างและผู้แทนฝ่ายลูกจ้างต่อคณะกรรมการค่าจ้างกลาง เพื่อพิจารณาแต่งตั้งคณะกรรมการอัตราค่าจ้างขั้นต่ำจังหวัด

14. สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัด เก็บเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการสรรหา และบัญชีรายชื่อผู้ได้รับคัดเลือกไว้ไม่น้อยกว่า 2 ปี นับแต่วันที่แต่งตั้งคณะกรรมการ

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ - สกุล นาย สงกรานต์ ราชธานี

วัน เดือน ปีเกิด 7 เมษายน พ.ศ. 2517

จังหวัดที่เกิด จังหวัดเชียงใหม่

ประวัติการศึกษา
 สำเร็จการศึกษาประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาลเชียงใหม่
 พ.ศ. 2529
 สำเร็จการศึกษามัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนนวมินทราชูทิศ พายัพ
 พ.ศ. 2535
 สำเร็จการศึกษาปริญญารัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต
 สาขารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ พ.ศ. 2539

ประวัติการทำงาน
 พ.ศ. 2541 ปลัดอำเภอบ้านกรวด จังหวัดบุรีรัมย์
 พ.ศ. 2543 - ปัจจุบัน ปลัดอำเภอนาโพธิ์ จังหวัดบุรีรัมย์

สถานที่ทำงาน
 ที่ว่าการอำเภอนาโพธิ์ จังหวัดบุรีรัมย์